

ÚLTIMA HORA

LA POLÍTICA NO RIMA

Enric Casasses. Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. No el coneix ningú, (és, entre d'altres coses, poeta). Qui l'ha de conèixer?

Experimental, metafísic, filosòfic, enginyós, innovador... Capaç de barrejar paraula música i color en una sola imatge. Diu que estimar és dur, seriós, compromès. Gracies als deus que algú ho digui!

En Casasses però, quan ha de parlar de política, deixa tots els adjectius que l'identifiquen com artista i baixa a l'arena. A mullar-se.

I diu, en prosa, sense gens ni mica de poesia: "La independència de Catalunya no és cap maniobra econòmica. És la solució d'una injustícia. D'una escandalosa injustícia social, lingüística, humana, cultural i moral".

Que cada crític digui si el Premi que ha rebut Casasses com artista és merescut o no. Però com a ésser humà mereix el premi de ser llegit, vist, escoltat i seriosament estimat.

El nostre, no és un país ric en

artistes arriscats, però encara menys d'artistes i individus en general, compromesos amb una realitat tan poc poètica com és la vida de cada dia.

A Karlitus ens haurem d'inventar un premi, per donar-li a Enric Casasses.

(ve de la pàgina 5)

És una manca de cortesia! Diu el Kandinski aixecant el to. Primer, ens has dit el que planejaves dues hores abans de la reunió. Segon, ahir teníem una cita a les set. No vas aparèixer! Així que me'n vaig anar a les 7:30. Hi ha controvèrsia a la Borsa? Hi havia la possibilitat de saber més coses en les hores anteriors a la reunió?

Per desgràcia... NO! Diu la Kahlo. Sorprèn que alguns critiquen la seva decisió. Fan el que sempre han fet, donar els diners del poble al rics.

Per la seva banda, el Picasso està consultant les webs sanitàries picant amb el dit sobre la pantalla del mòbil. Certament no hi ha manera... són incoherents. Ha, aquí està! He sortit negatiu. Què s'ha de comprar, dèieu?

Mentre la Kahlo segueix teclejant i haquejant diversos comptes de polítics patris. Va explicant-se. He connectat els comptes dels Pujol

a Andorra, del Puigdemont a Brussel·les, del Torra al Sabadell i del Mas a Caixabanc de manera que quan enviem l'ordre de compra apareixeran els seus noms. Però el pagament serà fictici ja que he donat els comptes del coronel Pérez de los Cobos i altres alts càrrecs que

apareixen a l'organigrama de la policia.

M'ajudes Tàpies? Mira't les previsions del Sabadell. OK, poso el VPN i et dic. El silenci esdevé espès com si estiguessin a la Sagrada Família. Aquí diu: Las extraordinarias provisiones para deudas incobrables y los riesgos con pequeñas empresas vulnerables han hecho que las acciones de Sabadell se hayan

hundido tres cuartas partes este año, con un rendimiento muy inferior al del índice Euro Stoxx Banks.

I què? Pregunta el Kandinski. Si, això mateix, i què? Demana el Miró. Que sou rucs companys del GOMES, si comprem a dos euros,

per obtenir un ROE del 6% (el mínim que exigeix el mercat per generar una gran demanda) suposaria uns beneficis de l'ordre de 800 milions €. Molt complicat no m'ho sembla, no? Comprar primer, vendre després i amb els beneficis pagar la compra i així successivament. Enviar els diners sobrants a les illes Caiman i fer una gran neteja a Internet dels passos seguits. I demà que ens busquin!!!

Collons, no sé si tens raó Kahlo però compra i muntem la residència d'una puta vegada!!! Salta el Kandinski. L'adrenalina s'estén a tots. Mentre no ens costi diners com altres vegades! És el Picasso que encara està amb el xoc de saber que està sa i estalvi. Hipocondríac com mai, no està content. Però ningú no li fa cas.

Tots estan pendents dels dits frenètics de la Kahlo. El Soutine posa els ulls com les granotes. El Miró ja no sap ni què dibuixa. El Tàpies manté un semblant de calma abans la tempesta i el Picasso fuma sense aturador.

Vint minuts més tard la Kahlo trenca el silenci. He aconseguit trenta mil parts pels Pujol. Vint mil pel Mas. Vint-i-cinc mil pel Torra i cinquanta cinc mil pel Puigdemont. Com previst, he creat una rutina de pagaments. Ens acabem de gasta 260.000. El benefici serà de 15.600. Només ho hem de fer unes dues cents vegades més i serem rics.

La Kahlo apaga el seu Mac portàtil mentre els diu. Cada dia m'agrada més el teletreball.

CONTINUARÀ